

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 24C/82/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412201785
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2012:1412201785.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Údernícka 5, Bratislava proti odporcovi: E. D., trvale bytom U. XX, XXX XX Bratislava, štátny občan SR za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom: ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie 47,52 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie z a s t a v u j e.

II. Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

IV. Navrhovateľovi p r i z n á v a vrátenie súdneho poplatku v sume 9,87 EUR, ktorý mu bude vrátený Daňovým úradom v Bratislave po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 17.02.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 47,52 EUR s príslušenstvom titulom Zmluvy o bežnom účte č. 178989434 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, nakoľko odporca neplnil splátky riadne a včas.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním došlým tunajšiemu súdu dňa 16.08.2012, pred začatím pojednávania vo veci samej zobral návrh v celom rozsahu späť a zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľ osobitný dôvod pre ktorý berie návrh späť neuviedol.

Podľa § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku /O.s.p./ môže žalobca zobrať späť žalobu a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Nesúhlas žalovaného so späť vzatím nie je účinný, ak dôjde k späť vzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie.

Pretože návrh bol vzatý späť v celom rozsahu pred začatím pojednávania, súd podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. konanie zastavil.

II. O náhrade trov konania vo vzťahu k odporcovi súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že odporcovi nepriznal

ich náhradu, pretože aj keď to bol navrhovateľ, ktorý zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť, boli teda splnené predpoklady na to, aby súd odporcovi priznal

náhradu trov konania v plnom rozsahu, odporca náhradu trov konania nežiadal a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

III. O náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal ich náhradu, pretože aj keď to bol navrhovateľ, ktorý zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť a vedľajší účastník v konaní vystupoval na strane odporcu, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo vo všeobecnosti vytvára predpoklad pre priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podľa názoru súdu absentuje v tomto prípade druhý zákonný predpoklad pre priznanie náhrady trov konania v prospech vedľajšieho účastníka a to účelnosť bránenia práva proti účastníkovi ktorý vo veci úspech nemal prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu.

Súd v žiadnom prípade nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom zakotvené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, v zákonnej rovine upravené v § 24 a nasl. O.s.p. Toto právo - dať sa v konaní pred súdom zastupovať advokátom však nemožno stotožniť s právom na náhradu trov konania, hoci sú spolu úzko späté. Účastník konania, ktorý advokátovi udelí plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred súdom si musí byť vedomý aj rizika, že mu v konaní právo na náhradu trov konania nevznikne, resp. že mu súd túto náhradu neprizná. Ak totiž súd rozhoduje o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., musí okrem zásady úspechu vo veci prihliadať aj na účelnosť trov v tomto konaní vynaložených. Obe tieto podmienky sú rovnocenné a len ich kumulatívne splnenie zakladá právo úspešnej strany v konaní na náhradu trov konania voči účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Správnosť uvedeného názoru potvrdzuje aj nález Ústavného súdu Slovenskej Republiky, ktorý vo veci II. ÚS 78/03 z 09.09.2004 konštatuje: cit. „Samotné nepriznanie náhrady trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pokiaľ súd uplatní zákonom daný priestor pre uváženie účelnosti trov konania nemôže predstavovať zásah do podstaty a zmyslu základného práva na právnu pomoc zaručenej čl. 47 ods. 2 Ústavy“, pričom v danom prípade Ústavný súd skúmal účelnosť náhrady trov právneho zastúpenia za zastupovanie štátneho orgánu komerčným právnikom, ktorá tomuto nebola priznaná.

Súd sa v danej veci dôkladne zaoberal otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vynaložených vedľajším účastníkom a po starostlivom zvážení všetkých skutkových okolností prejednávanej veci dospel k záveru, že takto vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pri bránení práv odporcu na strane ktorého v konaní vystupoval nemožno považovať za účelné.

Pri vedľajšom účastníkovi, Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako združení založenom na ochranu práv spotrebiteľa súd predpokladá taký rozsah znalosti spotrebiteľského práva, ktorý vedľajšiemu účastníkovi bez ďalšieho umožňuje poskytnúť účinnú právnu pomoc účastníkovi konania na podporu ktorého v konaní vystupuje. Ako vedľajší účastník totiž v konaní vystupuje združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle tohto zákona je účelom zriadenia takejto právnickej osoby okrem iného podávanie návrhov na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, účasť v konaní v procesnom postavení účastníka konania a tiež zastupovanie spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa na základe plnomocenstva. Ak teda

združenie predstavuje subjekt, ktorý vznikol práve preto, aby účastníka konania (spotrebiteľa) v konaní zastupoval, nemožno potom považovať za účelne vynaložené trovy konania, spočívajúce v jeho právnom zastúpení advokátom. Zákom predpokladaná kvalifikovanosť zdruzenia na zastupovanie účastníka (spotrebiteľa) v konaní pritom vyplýva jednak z citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predpokladom pre zápis zdruzenia do registra združení ktorý vedie Ministerstvo vnútra Slovenskej Republiky je o.i. aj aktívne pôsobenie v oblasti ochrany spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov, jednak z ďalších právnych predpisov (napr. oprávnenia vyplývajúce z § 10 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, či § 10 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa). Skutočnosť, že združenie

samo o sebe je dostatočne kvalifikované na to, aby dokázalo plniť ciele vyplývajúce z citovaných zákonných ustanovení svedčí aj fakt, že internetová stránka združenia, na ktorej združenie ponúka služby spotrebiteľom obsahuje viacero vzorových podaní na súd a žaloby na spoločnosti Pohotovosť, SOS Finance, ProfiCredit, ako aj vzorovú žalobu proti Ministerstvu spravodlivosti SR o náhradu škody a žalobu proti správcovi bytového domu o zdržanie sa výkonu činnosti a primerané zadostučinenie, pričom vo všetkých týchto žalobách zadefinoval vedľajší účastník svoje procesné postavenie ako žalobca (prípadne spolu so spotrebiteľom), resp. ako zástupca žalobcu - spotrebiteľa. Rovnaký záver možno vyvodiť aj z verejne dostupných stanov združenia. V kontexte vyššie uvedeného súd teda považuje skutočnosť, že sa vedľajší účastník necháva v konaní zastupovať advokátom za účelové a nadbytočné navyšovanie trov súdneho konania.

Napokon súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zohľadnil aj okolnosti majúce pôvod v prejednávanej veci, týkajúce sa charakteru veci a postupu vedľajšieho účastníka v konaní. V predmetnom prípade sa z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti veci z pohľadu vedľajšieho účastníka jedná o jednoduchý spor, pričom súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že vedľajší účastník sa masívne zúčastňuje rovnakých (obdobných) sporov aj v iných prípadoch. Jediná konkrétna obrana vedľajšieho účastníka pritom pozostáva zo vznesenia námietky premlčania, ktorú v predmetnom prípade uplatnil v podanom odpore, resp. všeobecným poukázaním na neprijateľné zmluvné podmienky bez ich konkretizácie na prejednanú vec. Je preto zrejmé, že takýto postup vedľajšieho účastníka konania je pre neho celkom rutinnou záležitosťou, nevyžadujúcou právne zastúpenie zvoleným advokátom.

Na základe uvedených skutočností je súd toho názoru, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené, preto vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal.

IV. V súlade s § 11 ods. 3,4, zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch vrátil súd navrhovateľovi súdny poplatok za návrh na začatie konania zaplatený v kolkoch, krátený o 6,63 EUR

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

4

24C 82/2012

napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej (výrok o zastavení konania), možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.)

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.